പ്രൊഫ. എ. ശ്രീധരമേനോൻ

കാലത്തിനു മുമ്പേ നടന്ന നവോത്ഥാന നായകൻ

കാലത്തിനു മുമ്പേ ജനിച്ച മഹാ പ്രതിഭാശാലിയായ ഒരു സാമൂഹ്യനേതാവായിരുന്നു ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് അച്ചൻ. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ട് മാനവസമൂഹത്തിനു സമ്മാനിച്ച ദീർഘദർശിയായ പുണ്യതേജസ്. കേരള ചരിത്രകാരന്മാർ നീതികാണിക്കാത്ത സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവ്.

ആധുനിക കേരള ചരിത്രത്തിലെ നവോത്ഥാന കാലഘട്ടമാണ് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ട്. നവോത്ഥാനനായകരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രാധാനമായും സ്ഥാനം കൊടുത്തത് വൈകുണ്ഠസ്വാമികൾ, ചട്ടമ്പി സ്വാമികൾ, ശ്രീനാരാ

മാന്നാനം ആശ്രമദേവാലയ

യണ ഗുരു, അയ്യങ്കാളി തുടങ്ങിയ ഹൈന്ദവ സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താക്കൾക്കാണ് . വക്കം അബ്ദുൾ ഖാദർ മൗലവിക്ക് മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിലെ നവോത്ഥാനനായകനായി അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ക്രൈസ്തവ സാമുദായികപരിഷ്കർത്താക്കളെ കേരള ചരിത്രകാരന്മാർ പൊതുവേ അവഗണിച്ചു. ഈ അബദ്ധംമൂലം കേരളചരിത്രത്തിൽ അർഹമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കാതെപോയ നവോത്ഥാനനായകനാണ് ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് അച്ചൻ.

ചാവറയച്ചന്റെ പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ഔന്നത്യം മനസിലാക്കണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക സ്ഥിതിഗതികൾ മനസിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

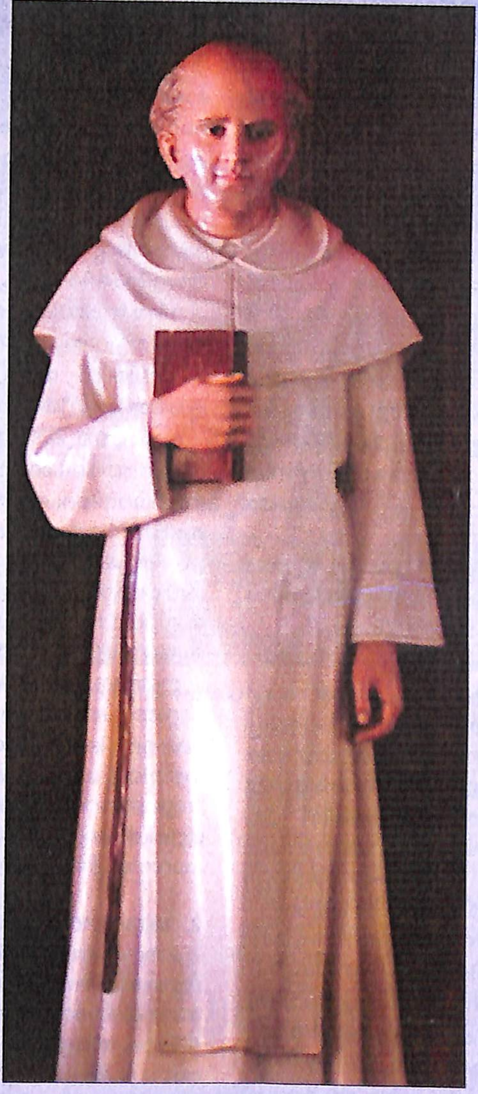

ചാവറയച്ചന്റെ കാലത്തെ കേരളം

ചാവറയച്ചൻ ഭൂജാതനാകുന്നതിനുമുമ്പുള്ള കാലഘട്ടം തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ രാഷ്ട്രീയമായും സാമൂഹ്യമായും വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു. പതിനെട്ടാം ശതാബ്ദത്തിൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ (1729–58) വേണാടിന്റെ അയൽ രാജ്യങ്ങൾ ആക്രമിച്ച് കീഴടക്കി തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തെ ഒരു വൻ സൈനിക ശക്തിയാക്കി. ഒരു കേന്ദ്രീകൃത ഭരണകൂടം സ്ഥാപിച്ച് പല ഭരണ പരിഷ്കരണങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നൽകി. ഭരണ സംവിധാനം ആധുനികീകരിക്കുവാനുള്ള പ്രക്രിയയ്ക്കു തുടക്കം കുറിച്ചു. മാർത്താണ്ഡവർമയുടെ പിൻഗാമിയായ ധർമരാജാ (1758–1798) ഈ പ്രക്രിയ ത്വരിതപ്പെടുത്തി.

പതിനെട്ടാം ശതാബ്ദം അവസാനിക്കുന്നത് പക്ഷേ, രാഷ്ട്രീയ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളുടെയും അശാന്തിയുടെയും അന്തരീക്ഷത്തിലാണ്. ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണ ഭീഷണിയായിരുന്നു ഇതിനുള്ള കാരണങ്ങളിലൊന്ന്.

പത്തൊൻപതാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ വേലുത്തമ്പിദളവയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് അധീശശക്തിയെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പോരാട്ടവും ഉണ്ടായി. 1809 ൽ ഈ കലാപം അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടു.ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ രാജാവ് ദുർബലനായ ബാലരാമവർമയായിരുന്നു. (1798–1810)

തുടർന്ന് റാണി ഗൗരി ലക്ഷ്മി ഭായി (1810 - 1815) , പാർവതിഭായി (1815–1829), സ്വാതി തിരുനാൾ (1829 -1847), ഉത്രം തിരുനാൾ മാർത്താണ്ഡവർമ (1847–1860),ആയില്യം തിരുനാൾ രാമവർമ (1860–1880) എന്നിവർ ഭരണാധികാരികളായി.

ചാവറയച്ചന്റെ ജീവിതവും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇക്കാലത്തായിരുന്നു (1805 -1871) . ഈ കാലഘട്ടം പൊതുവേ തിരുവിതാംകൂറിന് പുരോഗതിയുടേതായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു തുടക്കംകുറിച്ചതും നിരവധി സാമൂഹിക അനാചാരങ്ങൾ നിർമാർജനം ചെയ്യപ്പെട്ടതും ഇക്കാലത്താണ്. സാമൂഹിക സ്വാതന്ത്ര്യവും പൗരസമത്വവും ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള പല പരിഷ്കാരങ്ങളും നടപ്പാക്കപ്പെട്ടു. റാണി ലക്ഷ്മി ഭായിയുടെ കാലത്ത് റസിഡന്റായിരുന്ന കേണൽ മൺറോ ദിവാൻ പദവി വഹിച്ചത് പരിഷ്കാരങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമത പകർന്നു. ഭരണയന്ത്രം കൂടുതൽ ആധുനികവത്കരിക്കപ്പെട്ടു.

ഇക്കാലത്താണ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷണറിമാർ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്ന് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചത്. ലണ്ടൻ മിഷൻ സൊസൈറ്റി, ചർച്ച് മിഷൻ സൊസൈറ്റി എന്നീ സംഘടനകൾ നാഗർകോവിൽ, ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം എന്നീ പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചു. കേരള കത്തോലിക്കാസഭ, ഇക്കാലത്ത് ഈ രംഗത്തു നിഷ്ക്രിയമായിരുന്നു.

കേരളസമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ ചില സവിശേഷതകൾകൂടി ഇത്തരുണത്തിൽ പരാമർശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ജാതിവ്യവസ്ഥയെ ആധാരമാക്കിയുള്ള യുക്തിഹീനമായ പല അനാചാരങ്ങളും നിലവിലിരുന്നു. സവർണർക്ക് (ബ്രാഹ്മണർ, ക്ഷത്രിയർ, നായർ തുടങ്ങിയ സമുദായങ്ങളിൽ പെട്ടവർ) സമൂഹത്തിൽ അമിതപ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടപ്പോൾ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായ അവർണർക്ക് ഏറെ അവഗണനകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. ഹൈന്ദവസാമൂഹ്യഘടനയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, സാഹോദര്യം എന്നീ തത്വങ്ങൾക്ക് വലിയ സ്ഥാനമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉയർന്ന ജാതിക്കാർ താഴേത്തട്ടിലുള്ളവരെ വളരെയേറെ അവശതകൾക്കു വിധേയരാക്കിയിരുന്നു. അവർണർക്ക് ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുവാനോ ആരാധന നടത്തുവാനോ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സർക്കാർ ഉദ്യോഗങ്ങൾ അപ്രാപ്യമായിരുന്നു. സർക്കാർവക പൊതുവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. പൊതുനിരത്തുകളിൽക്കൂടി സ്വതന്ത്രമായി യാത്ര ചെയ്യുവാൻപോലും അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തൊട്ടുകൂടായ്മ, തീണ്ടിക്കൂടായ്മ, കണ്ടുകൂടായ്മ തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യ അനാചാരങ്ങളും ഹൈന്ദവസമൂഹത്തിന് അവമതി ചാർത്തിക്കൊണ്ടു നിലനിന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ താഴ്ന്നജാതികളിൽപെട്ട പലരും

ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും മതപരിവർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

അക്കാലത്തെ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തെക്കുറിച്ചും ചില വസ്തുതകൾ മനസിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ക്രൈസ്തവർക്കിടയിൽ പല അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ക്രൈസ്തവഐക്യം യാഥാർത്ഥ്യമായിരുന്നില്ല. കത്തോലിക്കരും അകത്തോലിക്കരും തമ്മിൽ രൂക്ഷമായ മത്സരം ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറിമാരുടെ വരവോടെ ഇതു കൂടുതൽ പ്രകടമായി. കത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ തന്നെ രൂക്ഷമായ ഭിന്നതകൾ നിലവിലിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസ് ഭരണകാലത്ത് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഉണ്ടായ ലത്തീൻവത്ക്കരണത്തെ തുടർന്നു ഭിന്നതകൾ രൂക്ഷമായി. ലത്തീൻ ആരാധനക്രമത്തിന് ലഭിച്ച പ്രത്യേക പരിഗണന സുറിയാനിക്കാരെ അസ്വസ്ഥരാക്കി. രണ്ടു വിഭാഗക്കാർക്കും പ്രത്യേക സംവിധാനങ്ങൾ വേണമെന്ന മുറവിളി സജീവമായി. ലത്തീൻകാർക്കിടയിൽ തന്നെ അഞ്ഞൂറ്റിക്കാരും എഴുന്നൂറ്റിക്കാരും തമ്മിൽ പ്രകടമായ അഭിപ്രായഭിന്നത ഉണ്ടായി.

വിദ്യാഭ്യാസപരമായി എല്ലാ സമുദായങ്ങളും പിന്നോക്കാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. വ്യവസ്ഥാപിത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അഭാവം തന്നെയായിരുന്നു കാരണം. ആശാന്മാർ നടത്തുന്ന നിലത്തെഴുത്തു കളരികളെന്ന ഗ്രാമീണ വിദ്യാലയങ്ങളാണ് അന്നുണ്ടായിരുന്നത്.

ഈ വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വേണം ചാവറയച്ചന്റെ ജീവിതവും നേട്ടങ്ങളും വിലയിരുത്തുവാൻ.

1. ഭാരതവത്ക്കരണം.

പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ കാലത്തുണ്ടായ പിളർപ്പിനെതുടർന്നു ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ വിവിധസ്വാധീനശക്തികളുടെ സമ്മർദ്ദത്തിൽ പെട്ട കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന് പല പിളർപ്പുകൾ കൂടി നേരിടേണ്ടിവന്നെങ്കിലും കേരളീയ സമൂഹത്തിനും സംസ്ക്കാരത്തിനും സ്വന്തമായ സംഭാവനകൾ നൽകാനായിട്ടുണ്ട്.

വിശ്വാസത്തിൽ ക്രൈസ്തവരാണെന്നതൊഴിച്ചാൽ മറ്റെല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും ഇവർ അടിസ്ഥാനപരമായി ദേശീയവീക്ഷണമുള്ള കേരളീയരാണ്. ഈ നാടിന്റെ സംസ്കാരികഘടനയിൽ അവർ ഇണങ്ങിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ് സത്യം.ഈ ജീവിതരീതിയോട് അടുത്തകാലത്തായി ഇന്ത്യയിലാകെ പുതിയ അഭിനിവേശം കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ആവേശത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ചത് ചാവറയച്ചനാണ്.കേരളസമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്കു കത്തോലിക്കാസമൂഹത്തെ കൊണ്ടുവരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനായി.ഭാരതത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികസമ്പത്ത് സ്വാംശീകരിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ അനുയായികളെ ഉപദേശിച്ചത്.സംസ്കൃത പഠനത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും അതിനായി സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹൈന്ദവർക്കിടയിലെ പല ആചാരങ്ങളെയും ആധാരമാക്കി അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അദ്ദേഹം നടപ്പിലാക്കി. ഹൈന്ദവഭവനങ്ങളിൽ സാധാരണമായിരുന്ന സന്ധ്യാനാമകീർത്തനത്തെ അനുകരിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതകഥകളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള പ്രാർത്ഥനാ ഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം നേതൃത്വവും പ്രേരണയും നൽകി. പള്ളിയിൽ കടലാസുകൊണ്ടും തുണികൊണ്ടും ഉള്ള കൃത്രിമ പൂക്കൾക്കു പകരം പച്ചപ്പൂക്കൾ വേണമെന്ന് നിഷ്ക്കർഷിച്ചതും ശുദ്ധ സംഗീതം പാടണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തതുമെല്ലാം ഭാരതീയ ആചാരങ്ങൾ അനുകരിച്ചതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ആദ്ധ്യാത്മിക മണ്ഡലം കൂടുതൽ ഊർജ്ജസ്വലമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ച പല ആചാരങ്ങളും ഭാരതീയമായിരുന്നു. ജപമാല, വേദപുസ്തകപാരായണം, വൈദികരുടെ വാർഷികധ്യാനം,ഇടവകധ്യാനം,കുർബാനക്കിടയിലെ സുവിശേഷപ്രസംഗം, സാഷ്ടാംഗ നമസ്ക്കാരം തുടങ്ങിയവ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇവയിൽ പലതും ഹൈന്ദവരീതികളാണ്.സുറിയാനിയിൽ വായിക്കുന്ന സുവിശേഷഭാഗത്തിന്റെ സാരാംശം മലയാളത്തിൽ പ്രസംഗിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു.

വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളടക്കം പലതരം ഭക്തഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. എഴുത്തച്ഛന്റെ കിളിപ്പാട്ടിന്റെ ശൈലിയിൽ യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെ ആധാരമാക്കി പ്രാർത്ഥനാഗീതങ്ങൾ രചിച്ചു.

കേരളക്രൈസ്തവരിലെ പ്രബലവിഭാഗമായ അകത്തോലിക്കരെ, പ്രത്യേകിച്ചും യാക്കോബായ സുറിയാനിക്രൈസ്തവരെ കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ അദ്ദേഹം യത്നിച്ചു. സുറിയാനിക്കാരുടെ പ്രത്യേകതകൾ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ഇതിനു കഴിയണമെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. കേരള സഭാചരിത്രത്തിലെ സുപ്രധാന സംഭവമായ പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തുടക്കം ഇവിടെ നിന്നാണ്.

ഇങ്ങനെ, ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിൽ ബഹുമുഖമായ മാറ്റങ്ങൾക്കു ചാവറയച്ചൻ തുടക്കം കുറിച്ചു.അതുകൊണ്ടു കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവരുടെ സംസ്ക്കാരിക നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ശുക്രനക്ഷത്രമെന്നു ചാവറയച്ചനെ വിളിക്കാം.

ഇക്കാലത്ത് ഏറെ പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ദേശിയോദ്ഗ്രഥനത്തെക്കുറിച്ച് ആരും ചിന്തിക്കാതിരുന്ന കാലത്താണ് ചാവറയച്ചൻ ഈ നടപടികൾക്കു നേതൃത്വം നൽകിയത്.

2. മതസൗഹാർദ്ദം, മത സഹിഷ്ണുത

മതസൗഹാർദ്ദത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ചാവറയച്ചന്റെ സംഭാവനകൾ വിലമതിക്കാനാവാത്തതാണ്.ആരാധനാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ സമീപവാസികളായ ഇതരമതസ്ഥരുടെ വികാരം അദ്ദേഹം കണക്കിലെടുത്തിരുന്നു. മാന്നാനത്തിന് അല്പം അകലെ ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് സമീപവാസികളായ ചില ഹിന്ദുക്കൾക്ക് തടസമുണ്ടെന്ന് ഒരു മുസ്ളിമിൽ നിന്നും അറിഞ്ഞതു കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ആശ്രമത്തിനു വേണ്ടി ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥലം കണ്ടെത്തിയത്. കല്ലും മരവും കൊണ്ടുള്ള ദേവാലയത്തെക്കാൾ പ്രധാനമാണ് മനുഷ്യർക്കിടയിലെ സമാധാനമെന്ന് അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു.

ഹൈന്ദവർ വളരെ ആദരവോടെ കണക്കാക്കുന്ന അർത്തുങ്കൽ പള്ളിയിലെ സേവനത്തിന്റെ സ്വാധീനം കൂടിയാവണം, ചാവറയച്ചനിൽ അനുപമമായ മതസഹിഷ്ണുത ഉണ്ടായിരുന്നു. ചേർത്തല താലൂക്കിലെ അർത്തുങ്കൽ പ്രദേശത്തുള്ള ഹൈന്ദവർക്കു കത്തോലിക്കാപള്ളിയിലെ വിശുദ്ധ സെബാസ്റ്റ്യൻ, വെളുത്തച്ചനാണ്. ശബരിമലയ്ക്കു പോകുന്നവർ

അവിടെ വന്നു പ്രർത്ഥിച്ചു വ്രതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പാരമ്പര്യം എനിക്ക് നേരിട്ടു ബോധ്യപ്പെട്ട യാഥാർത്ഥ്യ മാണ്. ഉരുളുനേർച്ചപോലെയുള്ള ചില ഹൈന്ദവ ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഈ പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1829 ൽ ഈ പള്ളിയിൽ വച്ചാണ് ചാവറയച്ചൻ പട്ടമേറ്റത്.

3. അധികാര വികേന്ദ്രീകരണം

പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വരവോടെ കേരള കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് കേന്ദ്രീകൃത ഭരണസംവിധാനമായി. ഒരു വികാരി ജനറാളിനായിരുന്നു ഭരണച്ചുമതല. സഭാവിശ്വാസികൾക്ക് ഇതിൽ അതൃപ്തിയുണ്ടായിരുന്നു. അധികാരവികേന്ദ്രീകരണം സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമാക്കുമെന്നും സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയ ജീവിതവളർച്ചയ്ക്ക് കാരണമാകുമെന്നും ചാവറയച്ചൻ മനസിലാക്കി. അങ്ങനെയാണ് സഭയെ നാലു പ്രവിശ്യകളാക്കിയത്.

വികേന്ദ്രീകൃത ഭരണസംവിധാനം വന്നതോടെ സഭയ്ക്ക് സാമ്പത്തിക അടിത്തറ കൂടുതൽ ഭദ്രമാക്കപ്പെട്ടു. പിടിയരി, നൂറ്റിക്കഞ്ചു പതിവ് പോലുള്ള പങ്കുവയ്ക്കലുകൾ നടപ്പാക്കി.

ഓരോ ക്രൈസ്തവഭവനത്തിലും ഓരോ ദിവസവും വേണ്ട അരിയിൽനിന്നും നല്ലകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരുപിടി മാറ്റിവയ്ക്കുന്നതാണ് പിടിയരി. ഓരോ പള്ളിയിലും ചെലവു കഴിഞ്ഞുള്ള മിച്ചത്തിൽ നിന്നു അഞ്ചുശതമാനം രൂപതയിലേക്കു നൽകുന്നതാണ് നൂറ്റിക്കഞ്ച്. ഈ തുക കൊണ്ടാണ് രൂപത സ്കൂളുകളും ആശുപത്രികളും സ്ഥാപിച്ചു നടത്തുന്നത്.

4. വിദ്യാഭ്യാസ-സാമൂഹികപ്രവർത്തനങ്ങൾ

കേരളത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ പിന്നോക്കാവസ്ഥ മാറ്റുവാൻ ചാവറയച്ചൻ വിലപ്പെട്ട സംഭാവനകൾ നൽകി. എല്ലാ പള്ളികളോടുംചേർന്ന് പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് കർശന നിർദേശം നൽകി. എല്ലാ വീട്ടിലെയും കുട്ടികൾ സ്കൂളിൽ ചേർന്നിരിക്കണമെന്നും നിർദേശിച്ചു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാത്ത പള്ളികൾക്ക് ആത്മീയപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അനുമതി നിഷേധിക്കുമെന്നും ചാവറയച്ചൻ താക്കീതു ചെയ്തു. ഇതോടെ കത്തോലിക്കാസഭ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ഏറെ സജീവമായി.

സ്കൂളിൽവരുന്ന പാവപ്പെട്ട കുട്ടികൾക്ക് സൗജന്യ ഉച്ചക്കഞ്ഞി നൽകാനും അച്ചൻ മുൻകൈയെടുത്തു. 1940കളിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഈ സാമൂഹ്യപരിപാടി ആരംഭിച്ചതിനു പ്രചോദനം ചാവറയച്ചന്റെ ഈ നടപടിയാണ്. സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഉച്ചക്കഞ്ഞി ഏർപ്പെടുത്തണമെന്ന് ശിപാർശ ചെയ്തുകൊണ്ട് ദിവാനായിരുന്ന സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ 1936 നവംബർ 26ന് മഹാരാജാവിനു സമർപ്പിച്ച കുറിപ്പിൽ ക്രൈസ്തവസ്ഥാപനങ്ങളിലെ ഈ പതിവ് മാതൃകയായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ജാതിമതഭേദമന്യേ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും പ്രവേശനം നൽകി. സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽപ്പോലും ദളിതർക്കും അവർണർക്കും പ്രവേശനമില്ലാതിരുന്നകാലത്താണിതെന്ന് ഓർക്കണം.

ദളിത് കുട്ടികളെ സ്കൂളിലെത്തിക്കുവാൻ ചാവറയച്ചൻ മുൻകൈയെടുത്തു. ഇവർ പഠനം മുടക്കാതിരിക്കാൻ പാഠപുസ്തകം, വസ്ത്രം, ഉച്ചക്കഞ്ഞി എന്നിവ സൗജന്യമായി നൽകി.

വൈദികപരിശീലനത്തിന് പോർട്ടുഗീസുകാർ സെമിനാരികൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ചാവറയച്ചൻ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നകാലത്തും മല്പാന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഗുരുകുല സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള വൈദികപരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങളാണ് പ്രചാരത്തിലിരുന്നത്. സുറിയാനി, ലത്തീൻ, ദൈവശാസ്ത്രം എന്നിവ ഇവിടെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ചാവറയച്ചൻ സ്ഥാപിച്ച മാന്നാനം സെന്റ് ജോസഫ്സ് പ്രസ് ഇന്ന്

വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത വൈദികരെ ഒന്നിനും കൊള്ളില്ലെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്ന ചാവറയച്ചൻ സെമിനാരി സമ്പ്രദായം വിപുലമാക്കി, പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചു. സുറിയാനിക്കാർക്ക് പ്രത്യേക സെമിനാരി എന്ന നിലയ്ക്ക് മാന്നാനത്തെ സെമിനാരി വളർത്തിയെടുത്തു. അക്കാലത്ത് മധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും വലിയ കെട്ടിടമായിരുന്നു ഈ സെമിനാരി. മാന്നാനത്തിനു പുറമേ മറ്റു പല കേന്ദ്രങ്ങളിലും ചാവറയച്ചൻ ഉപസെമിനാരികൾ സ്ഥാപിച്ചു.

സഭയുടെ ആത്മീയ, വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ ഊർജസ്വലമാക്കുവാനാണ് ചാവറയച്ചൻ മാന്നാനത്ത് 1846ൽ അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിച്ചത്. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷണറിമാർ കോട്ടയത്തു സ്ഥാപിച്ച പ്രസുമായി മത്സരിച്ച് മാന്നാനത്തെ സെന്റ് ജോസഫ്സ് പ്രസ് ഈ രംഗത്തു പ്രശസ്തി നേടി. അച്ചടിയിൽ മാത്രമല്ല, ബൈൻഡിംഗിലും വേണ്ട ക്രമീകരണം ഇവിടെയുണ്ടാക്കി. ഫ്രാൻസ്, സ്പെയിൻ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുമാണ് അച്ചടിക്കുള്ള കടലാസ് കൊണ്ടുവന്നത്. ഇവിടെനിന്നും ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ജ്ഞാന

പീയൂഷം എന്ന പ്രാർഥനാപുസ്തകമാണ്. പിൽക്കാലത്ത് നസ്രാണി ദീപികയും ഇവിടെനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ചാവറയച്ചന്റെ ക്രാന്തിദർശിത്വത്തിനു നിറഞ്ഞ നിദർശന മാണ് മുദ്രാലയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. മലയാള പത്രപ്രവർത്ത നചരിത്രം ഈ മഹാപ്രതിഭയോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

5. ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ

ചാവറയച്ചന്റെ വ്യക്തിമുദ്ര പതിഞ്ഞ മറ്റൊരു മേഖല യാണ് ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടേത്. അഗതികൾക്ക് അഭയം നൽകാൻ ഭവനങ്ങളുണ്ടാക്കി. കൈനകരിയിലെ മന്ദിരത്തിനിട്ട പേര് പരസ്പരസ്നേഹ ധർമശാല എന്നാണ് . ഈ മന്ദിരങ്ങൾ നടത്താനുള്ള ബാധ്യത സമൂഹത്തിനു ണ്ടെന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്താനായി ചാവറയച്ചന്. തന്മൂലം വിഭവസമാഹരണം ക്ലേശകരമായതുമില്ല. യാചകർക്കു ധർമംകൊടുക്കാതിരിക്കരുതെന്ന് അച്ചൻ കർശനമായി ഉപ ദേശിച്ചു.

6. നീതിപൂർവകമായ കൂലി

ചാവറയച്ചന്റെകാലത്ത് ദളിതർ മുതലായവരെക്കൊണ്ട് നിർബന്ധമായി ജോലി ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. ന്യായമായ കൂലി നൽകിയിരുന്നുമില്ല. ഊഴിയം എന്നായിരുന്നു ഈ പതിവിനെ വിളിച്ചിരുന്നത്. അച്ചൻ ഇതിനെ എതിർത്തു. തൊഴിലാളിക്ക് ന്യായമായ കൂലി കൊടുക്കണമെന്ന് ശഠിച്ചു. ദൈവം പാവ പ്പെട്ടവർക്കൊപ്പമാണെന്ന അച്ചന്റെ നിലപാട്, ദരിദ്രനാരായ ണനെന്ന സ്വാമി വിവേകാനന്ദ ദർശനവുമായി സമാനമാണ്. ഒന്നും സ്വന്തമാക്കാത്തതിന്റെ മഹത്വവും ചാവറയച്ചൻ ഉദ്ഘോഷിച്ചു.

7. സ്ത്രീശാക്തീകരണം

സ്ത്രീകൾക്കു സമൂഹത്തിൽ അർഹമായ സ്ഥാനം ലഭി ക്കുന്നതിന് ചാവറയച്ചൻ യത്നിച്ചു. അതിനായി അവരെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമങ്ങളാരംഭിച്ചു. ഈ ലക്ഷ്യ ത്തിനുവേണ്ടിയാണ് സന്യാസിനിസഭയെന്ന ആശയം അച്ചൻ ഉയർത്തിയത്. സ്ത്രീകളിൽനിന്നുതന്നെ ഒരുസംഘത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്ത് അവരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു ഉദ്ദേശ്യം. സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, സ്വാശ്രയത്വം എന്നിവ കൈവരിക്കാൻ ചാവറയ ച്ചൻ പല പദ്ധതികളും നടപ്പാക്കി.

കന്യാസ്ത്രീ മഠങ്ങൾവഴി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുപുറമേ തുന്നൽപോലുള്ള കരകൗശലവേലകളും പഠിപ്പിച്ചു. യൂറോ പ്പിൽപ്പോലും കന്യകാമഠങ്ങൾ ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പാണ് കർമലീത്താ സന്യാസിനിസ ഭയിലൂടെ ചാവറയച്ചൻ ഈ മാറ്റങ്ങൾക്കു തുടക്കംകുറിച്ചത്.

8. ധാർമിക പെരുമാറ്റസംഹിത

ചാവറയച്ചൻ ക്രൈസ്തവ ജീവിതക്രമത്തിനായി തയ്യാറാക്കി നൽകിയ പെരുമാറ്റച്ചട്ടം സാർവസാമുദായിക പ്രസക്തിയുള്ളതാണ്. ഏതു കാലത്തും പ്രസക്തവുമാണ്. അശോകന്റെ ശാസനങ്ങളെ ബുദ്ധധർമസംഹിത എന്നതിന പ്പുറം സാർവത്രിക ധർമസംഹിതയെന്നു വിളിക്കുന്നതു പോലെ അച്ചന്റെ ധർമനിയമങ്ങളെയും കണക്കാക്കാം. ഭാഷയിലും ശൈലിയിലും വരെ അശോകശാസനകളുമായി അവയ്ക്കുള്ള സാമ്യം എന്നെ വിസ്മയപ്പെടുത്തു ന്നു.അശോകശാസനങ്ങളിൽ സുപ്രധാനമാണല്ലോ മത സഹിഷ്ണുത.സ്വന്തം മതത്തെ വളർത്താനാകുമെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചു അന്യമതങ്ങളെ പരിഹസിക്കുന്നവർ സ്വന്തം മതത്തിനു തന്നെ അവമതി വരുത്തുന്നു എന്ന് അശോകൻ പഠിപ്പിച്ചു. ചാവറയച്ചന്റെ മതസഹിഷ്ണുതയ്ക്കും ഈ ഔന്നത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ വൃത്തിയും വെടിപ്പും ഉണ്ടാവണം, യാചകർക്ക് ധർമം നൽകണം, പാവങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ കാണണം, ധാർമികമൂ ല്യങ്ങൾ എല്ലാവരും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കണം. സ്നേഹം, വിനയം, മിതവ്യയം, ദയ, നീതി, ദൈവഭയം, മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമകൾ, മുതിർന്നവരോടുള്ള ബഹുമാനം എന്നിവ പാലി ക്കണം, സ്വന്തമല്ലാത്ത വസ്തുക്കൾ ഉടമസ്ഥനു തിരിച്ചു കൊടുക്കണം തുടങ്ങിയ ശാസനങ്ങൾ അച്ചന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളിലുണ്ട്. കളവുമുതൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന വീട് കത്തി നശിക്കുമെന്ന് അച്ചൻ പഠിപ്പിച്ചു.

ശിശുപീഡനകഥകൾ കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് ഇതേക്കുറിച്ച് ചാവറയച്ചൻ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. മക്കളെ ബന്ധുവീടുകളിൽ വിടുന്നതിൽ ഏറെ ജാഗ്രത പു ലർത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമിപ്പിച്ചു. മാലാഖമാരായി ബന്ധുവീടുകളിൽ ചെല്ലുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ പിശാചുക്ക ളായി മടങ്ങുന്ന അവസരങ്ങളുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം അനുസ്മ രിപ്പിച്ചു.

7. ചരിത്രത്തോട് പ്രതിപത്തി

ചരിത്രരേഖകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം ശരിക്കും മനസിലാക്കി ചാവറയച്ചൻ. അദ്ദേഹം എഴുതിയ നാളാഗമ ങ്ങൾ, 1829 മുതൽ 1870 വരെയുള്ള സഭാചരിത്രത്തിന്റെ സുപ്രധാനരേഖയാണ്.

പ്രാചീനഭാരതത്തിലും കേരളത്തിലും ചരിത്രത്തോടും ചരിത്രരേഖകളോടും പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ചരിത്രം കെട്ടുകഥകളിലും ഐതിഹ്യങ്ങളിലും ഒതുങ്ങിയി രുന്നുവെന്നും ഓർക്കുമ്പോഴാണ് ചരിത്രരേഖകളോടുള്ള ചാവറയച്ചന്റെ പ്രതിപത്തിയുടെ കാലാതീതവൈഭവം മന സിലാകുന്നത്.

8. ഉപസംഹാരം

കേരളചരിത്രം പഠിക്കുമ്പോഴും രചിക്കുമ്പോഴും പല കുറി കണ്ടുമുട്ടിയ ചാവറയച്ചനെപ്പറ്റി വിശദമായി പഠിക്കാ നായില്ലല്ലോ എന്ന് എനിക്ക് ദുഃഖം തോന്നുന്നു. ആ സങ്കടം തീർക്കുവാൻവേണ്ടിക്കൂടിയാണ് ഈ കുറിപ്പ്.

ചാവറയച്ചന്റെ ജീവിതവും നേട്ടങ്ങളും വിലയിരുത്തുന്ന തിൽ ചരിത്രകാരന്മാർ വീഴ്ചവരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കേരള ത്തിന്റെ നവോത്ഥാനചരിത്രം ചില ഹൈന്ദവസംഘടനക ളിലും പരിഷ്കർത്താക്കളിലും ഒതുങ്ങി. ചാവറയച്ചനെപ്പോ ലുള്ളവർക്ക് അർഹമായ സ്ഥാനം നൽകേണ്ടതുണ്ട്.

ചാവറയച്ചന്റെ സന്ദേശവും ജീവിതവും നേട്ടങ്ങളും കത്തോ ലിക്കാസമുദായത്തിനു മാത്രമുള്ളതല്ല. എല്ലാ സമുദായ ങ്ങൾക്കും എല്ലാക്കാലത്തും പ്രസക്തമാണ്. കാലത്തിനു മുമ്പേ ജനിച്ച മഹാനായിരുന്നു ചാവറ കുര്യാക്കോസച്ച നെന്ന് നിസംശയം പറയാം.

തയാറാക്കിയത്
ടി. ദേവപ്രസാദ്